Ч. 108 (13.347). Львів, понеділок 1. травня 1933. Оплачено ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“. Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і Канаді, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Проблєми розбудови шкільництва.

(Реферат, виголошений на Заг. Зїзді Р. Ш. 24. IV. 1933.)

I.

Хочу торкнутись питань, звязаних зі шкільною політикою і з плянами на будуче українського приватного і державного шкільництва. Очевидно, що в теперішний момент це можна зробити лише у звязку з новими шкільними законами. Українське шкільництво мусить достосуватися до них і мусить прийняти передбачені ними організаційні форми. Тому рідношкільні і всі громадські діячі, яких інтересує школа, повинні собі поставити питання: як розбудити українську активність, щоби перехід з дотеперішнього українського приватного і державного шкільництва на нові форми відбувся без зайвих втрат і потрясень, та щоби наслідки шкільної реформи були для українського народу якнайменше шкідливі?

З якого боку і в якій ділянці загрожують нам нові шкільні закони найбільше?

Вони загрожують нам: 1) своїм структуральним, сказатиб, автоматичним проведенням у життя. Це потягне за собою дошкульні втрати у дотеперішньому стані нашого приватного і державного шкільництва і зменшить чисельно нашу інтелігенцію; 2) своїм наміреним ідейним впливом на духовість української молоді, а в слід за тим можливістю зміни цієї духовости зі зовні, поза природним, власним розвитком українського народу.

Перше вияснює кілька цифр. І так: на західно-українських землях мали ми перед вереснем 1932 р. 218 кляс у всіх середніх школах. До 1. липня 1938 р. мусять бути зліквідовані всі перші, другі, семі і осьмі кляси дотеперішньої гімназії і всі учительські семинарії. Наслідком тієї механічної ліквідації ми втратимо 130 кляс або 59.63 проц. нашого теперішнього стану середнього шкільництва. Тут треба додати одну поправку, а саме: молодь, яка досі йшла до гімназії після покінчення IV. кляси нар. школи, буде тепер змушена, задля браку двох перших гімназійних кляс, іти до V. і VI. нар. школи. Наслідком того для тієї молоді треба буде потворити відповідну скількість тих кляс. Ось так замісць частини зліквідованих гімназійних кляс повстане якась скількість кляс нар. школи. Крім цього замісць VII. і VIII. кляси, що має бути зліквідована, повстануть ліцеальні школи, а замісць дотеперішніх дівочих семинарій — дівочі гімназії і т. п. І ці нові кляси і школи є тою поправкою, яку треба зробити у підсумках втрат. Однак нові шкільні закони не кажуть, що зліквідовані кляси мусять бути заступлені однаковою скількістю нових кляс інших шкіл. — Навпаки реформа дає державній владі дуже широкі можливости нинішний стан шкільництва звужувати, перегруповувати і т. д. Напр. замісць найвищих кляс гімназій повстануть двоклясові ліцеї, але тільки один ліцей на місце кількох, а може й кільканацяти зліквідованих кляс. Тому при питанні, скільки пропаде кляс внаслідок механічного пристосування нових шкільних законів, можна калькулювати лише на підставі досвіду.

Щож каже під цим оглядом досвід останнього шкільного року? З початком 1932/33 р. зліквідовано в держ. гімназіях з українською мовою навчання 13 відділів першої кляси, в державних утраквістичних семинаріях два перші курси, разом 15 відділів. Натомість побільшено державну нар. школу ім. Шашкевича у Львові і держ. нар. школу ім. Шашкевича в Перемишлі кожну на один відділ V. кляси. Виходить, що наслідком ліквідації державних гімназій і перших курсів семинарій ми втратили 13 відділів у державному шкільництві. Приватне шкільництво „Р. Ш.“ впродовж того шк. року свій стан посідання на загал зберегло. Зі шкільним роком 1933/34 мають бути зліквідовані теперішні другі кляси державних гімназій і обовязково теперішні перші кляси приватних гімназій, а також другі роки семинарій. Це дасть у сумі 26 відділів або разом з попередніми 39. Семинарії Р. Ш. зберігають свій стан посідання через утворення гуманістичних гімназій. Натомість семинарії СС. Василіянок тратять 4 кляси. Це дає у висліді втрату 13+26+4=43 кляси. Ось це підрахунок на підставі дотеперішнього досвіду. Він може бути на дві-три кляси неточний. На кожний випадок така є перспектива втрат. Отже втратимо приблизно пять повних 8-клясових гімназій! Пригадаймо, як болючо ми відчули розвязання трьох гімназій у 1930 р. Тепер це станеться з приблизно 5-ти гімназіями і ми з цього майже не здаємо собі справи, бо це стається механічно, структурально, у наслідок простого примінення шкільної реформи, простого переходу у нові форми.

Ось з того підрахунку слідує зараз вказівка чи постулят для громадської діяльности шкільних діячів: треба за всяку ціну скріпити старання й заходи, щоби замісць тих 43 кляс ми дістали у найближчому часі відповідний еквівалент у державних народних школах у їх пятих і шостих клясах. А колиб цього не вдалося віднскати в царині державного народнього шкільництва, то це треба доконче доповнити в царині приватного. — Бо для нової шкільної реформи — як це буде пізніше виснено — одним з найважніших для широких верств населення щаблів шкільної сітки є V. і VI. кляса нар. школи. А це тому, що нові шкільні закони розбудовують дуже сильно 4-клясову гімназію нового типу. Тип освіти у 4-клясових середніх школах гімназійного зразку буде домінуючий і від нього буде узалежнений доступ не лише до вищих шкіл, але й до всяких практичних фахів. Алеж це середнє нове шкільництво загально-освітне й фахове буде спіратися на народніх школах другого ступня, т. зн. на теперішніх 6-ти клясових народніх школах. Хто отже захоче поступити до 1. кляси якоїнебудь середньої школи, мусітиме покінчити школу другого ступня. Ось тому школи другого ступня такі важливі.

З другого боку на підставі офіціяльної статистики відомо, що на українській території є всього около 790 українських нар. держ. шкіл. Найправдоподібніше це число за велике і їх є не багато більше чим 500. Всі ці народні школи з українською мовою навчання є сільські, найнижчого ступня організаційного і всі вони на підставі шкільної реформи задержать правдоподібно цей найнижчий організаційний ступень. Маємо і матимемо всього кілька вище-ступневих народніх держ. шкіл з українською мовою навчання і тому треба на тому відтинку громадської праці розвинути якнайбільшу активність, треба домагатися і розбудовувати народню школу другого ступня. Треба дати найширшим кругам сільського населення спромогу ту школу кінчати, а здібним одиницям спромогу перейти до вищих ступнів освіти. Зазначую, — і про це вже неоднократно було писано, — що недостача відповідно розбудованої школи другого ступня погрожує нам на дальшу мету, себто в перспективі літ, великим обмеженням допливу здібних одиниць до вищих щаблів освіти з народньої гущі, а за тим погрожує нам соціяльним каліцтвом, себто чисельним зменшенням вище кваліфікованої інтелігенції. Цю погрозу, яку треба добачувати у недостачі шкіл другого ступня посилює тепер помічуване явище, що наші селянські маси втратили заінтересування до вищої освіти і майже своїх дітей до середніх шкіл не посилають. — Причиною цього є не лише фінансова скрута і не лише наявний факт, що багато молоді марнується без посад і без спромоги деиебудь набуту освіту примінити, але також і факт ослаблення гону мас до вищої освіти. Цей гін мусимо при допомозі відповідної пропаганди відновити та ще й скріпити. Коли все це розважимо, то стане нам ясне, що, коли не звернемо належної уваги на цю загрозу, то тим самим приложимо руку до явища, яке може стати в майбутньому для нації катастрофальне, до явища духової павперизації і до пониження культурного рівня всієї нації.

В. Кузьмович.

На одному фронті.

„Іл. Курер Цодз.“, „Наш Клич“ й „Українська Думка“ творять один фронт проти свята „Українська Молодь Христові“.

Якщо хто каже, що країна неможливих можливостей — Америка, то слід йому пригадати, що аж так далеко за країною неможливих можливостей не треба шукати. Такою самою країною є й Галичина, принайменше під політичним оглядом — і те, що під політичним оглядом в інших сторонах світу неможливе, стає у нас немов би нормальним явищем, з яким усі нібп то й погоджуються.

Останні тижні нашого громадського життя дають на це тисячі доказів. Ці тижні, що йдуть під знаком рухливости „націоналістів“ і розбудови їх „преси“, виказують рішуче, що все, що досі діялося в нас і здавалося дивним — блідне в порівнанні з тим, що починає діятись, власне завдяки цим факторам, які ми вгорі згадали.

І хто слідкував би за табором, що назвав себе націоналістичним, за його роботою, що має, за його словами, йти в користь і тільки в користь української нації, мусів би вхопити голову в руки. Мусів би відчинити з дива рота, колиб почув, як делеґат „Рідної Школи“, висланий з метою пропаґанди на село, шкалює туж „Рідну Школу“, яка його, „націоналіста“, вислала репрезентувати себе. Мусів би дістати заворот голови від кожної резолюції і „потягнення“ цього табору.

Нема сумніву, що критика громадянських явищ дозволена. Проти критики, якщо вона здорова й не розбивацька, не має застережень ніхто, навіть найбільший авторитет. Але впарі з тим кожний громадянин мусить застерегтися і заявитися проти того, що йде під назвою „критики“, а в дійсности не є що інше — тільки опльовування, демагогія і пайдократизм та колідує з примітивною приличністю й етикою громадянських взаємин.

Інакше не можна розглядати тих „виступів“, що у нас сталися в останніх тижнях і яких автори „націоналісти“. Ці виступи зводяться до того, що просто нема установи й нема людини, якої не опльованоб, і то при допомозі перекручень, інсинуацій та видумок. Злобні кажуть, що т. зв. націоналістична критика не вчіпилася досі тільки наших економічних і фінансових установ, просто тому, що для цього требаб мати деякі фахові відомости з діловодства, а діловодство у свою чергу вимагає студій і крикливими фразами не дасться заступити.

Та до чого докотилася ця „критика" „націоналістів", це бачимо щойно в двох останніх тижнях, в осередку зацікавлення яких найшлося свято „Українська Молодь — Христові". Вагу й можливости такого свята для нас у Галичині і спеціяльно у Львові не треба, здається, вияснювати. А проте в тому самому часі, коли комуністичний інтернаціонал вирішив скріпити безбожницьку акцію з політичних причин і в більшовицьких та більшовизуючих часописах закишіло від безбожницьких закликів і статтей, в тому самому часі, коли вся польська шовіністична, а в тім і католицька, преса, почала алярмувати і закликати проти свята „Українська Молодь Христові", — у тому самому часі проти цього свята виступили й наші „націоналісти" і їх „преса", обосновуючи свої виступи, як і тамті, політичними мотивами свята. Витворилася ситуація, якої ще хіба досі на Галицькій Землі не було: по селах почалася агітація проти свята рівночасно під проводом давніх сельробівських агітаторів та „націоналістичних" всезнайків. На фронті преси витворився у тій справі нечуваний ніде у світі спільний фронт найзавзятіших ворогів — „Іл. Курєра Цодз.", „Нашого Клича" й „Української Думки". Нічого собі фронт, а „Нашому Кличеві" требаб тільки ґратулювати побратимів на спільному фронті...

Ясно, що така ситуація мусить заставити перевірити себе навіть тих, що досі були й почували себе націоналістами. Ясно, що багато з них мусіло заявити себе проти так зрозумілої „політики безкомпромісовости, ідейности і простолінійности", наражуючись одночасно на закид опортунізму, безвусої старости, хрунівства і т. д. Але в даному моменті не має це значіння. Важніше нині те, що ґурт покінчених матуристів та зґістеризованих юнаків ідентифікує себе з найкращою частиною української нації — а всім іншим намагається видавати леґітимації на патріотизм з титулу вмовленої у себе непомильности, простолінійности і монополізованого захоплення найбільшими нашими ідеалами. А в парі з тим робить безвідповідальні „потягнення" та заводить у Галицькій Землі безлад якого не заводили ніякі політичні ґурти й „ідеольоґічні ґрупи" найґіршої марки.

Юлій Петрович.

—o—

З церковних справ.

Справа греко-кат. єпископства для Лемківщини.

Справа утворення греко-кат. єпископства для Лемківщини, про що ми принесли інформації перші з усієї преси, не перестає цікавити нашого загалу. Як довідуємося, ні справа обсади, ні місце осідку того єпископства донині не вирішені. Крім кандидатів, назвища яких ми подавали, появилося на сторінках деяких польських газет („Ґлос Народу", Краків) ще назвище о. д-ра Йосифа Сліпого, ректора Духовної Академії у Львові, якого деякі духовні круги бажалиб бачити на становищі єпископа для Лемківщини. Крім того в духовних кругах називають ще й інших кандидатів. Щож до місця осідку того єпископства, то в останньому часі зачувати, що єпископ для Лемківщини резидуватиме не в Криниці, але в Сяноці.

У звязку з тою справою відбулося 7. IV. ц. р. — як читаємо в „Русск-ому Голосі" — засідання головної ради „Русскої Сел. Орґанізації" у Львові під проводом голови „Р. С. О." адв. д-ра І. Винницького з Дрогобича. Головна рада тої орґанізації поставилася до справи утворення окремої греко-кат. епархії для Лемківщини прихильно, очевидно в надії, що єпископ тої епархії і його окруження будуть іменовані споміж духовників-москвофілів. Отже москвофільські православні аґітатори (нерідко в реверендах греко-кат. священиків!) довели до переходу на православя кількадесять лемківських громад, а москвофільські провідники бажалиб, аби в нагороду за це іменовано тепер ще й єпископа для Лемківщини зпоміж них! Нічого собі бажання й апетити...

Ювилей митр. Діонізія.

Комітет представників православних орґанізацій у Варшаві влаштовує в неділю 30. ц. м. академію в честь митрополита Діонізія, яка відбудеться в ратуші. Як нас повідомляють, українські православні круги ставляться до ювилею православного митрополита неґативно і в святі офіціяльної участи не беруть.

Отворення замкненої православної церкви.

Кількалітні заходи вищих кругів православної церкви і безчисленні депутації населення села Угнин на Холмщині в справі отворення запечатаної прав. церкви в тому селі увінчалися успіхом. Перед цьогорічними Великодними Святами орґани влади зняли печатки з церкви і врадуване населення могло від 1918-го року вперше помолитися і відсвяткувати свята у своїй церкві. Ключі від церкви адміністраційна влада передала місцевому православному священикові.

З життя українців на чужині.

Українська кольонія в Манчестер.

У Манчестер (Анґлія) істнує від сорок літ українська кольонія. Тепер є в ній всього 34 родини або приблизно 150 осіб. В році 1912 мала вона біля 500 душ, але більше як половина з них ще перед війною виїхала з Анґлії. Всі українці, котрі тепер живуть у Манчестер, приїхали сюди ще перед війною.

Манчестерські українці ґуртуються біля Українського Клюбу, котрого головою є п. Й. Ліснєвський (що походить з Білого Каменя в Галичині), а секретарем п. В. Марчук (з пов. Дубно на Волині). Клюб має тепер 116 членів, у тому мале число литовців, ірляндців та анґлійців, які живуть у тій самій окрузі, що й українці.

Більшість українців працює у кравецьких робітнях, котрими Манчестер славний на весь світ.

Хоч манчестерські українці від десятків літ живуть в Анґлії, то не то, що до нині не забули рідної мови, але й діти їхні, роджені та виховані в Анґлії, попри анґлійську мову знають добре й українську.

Минулого року відвідав манчестерців український католицький єпископ о. д-р Чарнецький, а на Великдень цього року приїхав до них український священик з Бельґії.

Манчестерську українську кольонію відвідав цього року також представник Українського Бюра в Льондоні. *(Укбюро Льондон.)*

Українці у Світовій Виставі в Шикаґо.

КОМУНІКАТ.

Дня 12. квітня 1933. заложили в Шикаґо угольний камінь під будову українського павільону. По великих зусиллях і ріжнородних перешкодах український павільон на Світовій Виставі в Шикаґо став врешті реальним ділом. З уваги на те треба рахуватися з тим, що українці виступлять у Світовій Виставі з тим, з чим можуть, відповідно до умовин, в яких ішла підготовка.

Вистава в Шикаґо триватиме від 1. червня до 5. листопада 1933.

В часі вистави будуть окремі „національні тижні". Кожна ґрупа, яка бере участь у виставі, буде мати право влаштовувати в тому часі свої національні свята чи маніфестації, получені з концертами та іншими артистичними виступами. Український тиждень назначений на час від *14. до 20. серпня 1933*, а головний *„Український День" на 17-го серпня.*

Українські купці і промисловці, які бажали би продавати чи виставляти свої предмети на Світовій Виставі, можуть замовити собі за посередництвом львівського Комітету Вистави місце в українському павільоні за ціну по 10 дол. від квадратової стопи на весь час вистави.

Пакування, обезпечення і транспорт предметів, призначених приватними виставцями на продажу, покриває сам виставець.

Головний катальоґ українського павільону буде містити також адреси українських промислових і торговельних підприємств. Катальоґ бу-

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 1. ТРАВНЯ 1933.

Д-Р МЕД. РОМАН ҐОЦЬКИЙ.

Руїнницький інстинкт.

(Психольоґічний нарис.)

Люди линуть до щастя; вони хочуть переживати сильні приємні почування і жити без болів і прикростей. Як бачимо, життєва мета звязана з принципом приємности. Той принцип практично ледви чи можна здійснити; загальний лад світа противиться йому. З трьох сторін загрожують нам страждання: від власного тіла, що призначене до знесилення й загину і навіть не всилі бути вільне від болю і страху, від зовнішнього світа, який наступає на нас своїми переможними, невблаганими й руйнуючими силами, і від взаємин з іншими людьми. Два перші джерела страждань визнаємо й стаємо податливі на них, з конечности. Мабуть ніколи не опануємо зовсім природи; наш орґанізм, сам частина цієї природи, завсіди залишиться залежним від неї, обмеженим у вчинках у часі та просторі.

Страждання, що виникають з людських взаємин відчуваємо болючіше як кожне інше і ми схильні вважати їх до деякої міри зайвим надатком нашої долі, хоч вони так само невідхильні як страждання з інших джерел. Не хочемо взагалі визнати тієї необхідности, що істнує соціяльне джерело страждань, не можемо зрозуміти, чому форми, установи, способи — які управильнюють взаємини людей у рідні, суспільності і державі, що їх ми самі створили, не мають бути радше захистом і добродійством для нас усіх. І саме коли зважимо, як погано вдались нам саме ті заходи, що мають зарадити стражданням наслідком наших взаємин із людьми, прокидається підозріння, чи може під цим усім не скривається частина непереможної натури, цим разом нашої своєрідної психічної орґанізації, природної вдачі. Виходило би: мусить бути якийсь чинник, що заколочує наші взаємини з людьми.

Звернім увагу на одну з ідеальних вимог культурної громади. Вона звучить: люби ближнього свого як себе самого. Поставмося до цієї вимоги наївно, начеб ми чули про неї вперше. Не зможемо заглушити в собі зачудування і несподіванки. Чому маємо любити ближнього як себе самого і чи здібний я це виконати?

Любов себе самого це для мене щось вельми вартісне, чого не можу розкидувати бездумчиво. Коли люблю іншу людину, то вона мусить на це якимсь чином заслуговувати. Але коли ця людина для мене чужа і не може притягти мої почування ніякими власними прикметами, тоді мені важко її любити. Коли пічну любити байдужих, стану навіть несправедливим, бо мою любов уважають мої найближчі за відзначення і я скривдив би їх зрівнюючи їх із чужими собі людьми. А коли маю любити людину тою світовою любовю тільки тому, що вона створіння тої самої землі як комаха, червак чи крокодиль, тоді — лякаюся — мала кількість любови залишиться людині і неможливе, щоб було їй стільки, скільки я, згідно з оцінкою розуму, управнений затримати для себе.

Коли пригляну ся цьому почуванню ближче, то знаходжу ще більше труднощів. Ця чужа людина не тільки взагалі не варта любови, а мушу щиро визнати, що вона має більше права на мою неприязнь, якщо не на мою ненависть. Ця чужа людина не має для мене найменшої уважливости, коли йде про її власну користь, навіть без вагань шкодить мені, не питаючи, чи висота її користи відповідає величині шкоди, яку вона мені заподіє.

Так ця чужа людина не потребує навіть мати з цього користи: якщо вона може задовольнити свою приємність то сміливо глумиться з мене та зневажає, показує на мені свою силу і за кожним разом почуває себе більш самовпевненою, коли я почуваю себе більш безпомічним і саме тоді тим певніше можу сподіватися такої поганої поведінки супроти мене.

Істнує другий припис, який видається мені ще більше незрозумілий та викликує у мене ще більше спротиву. Він звучить: люби своїх ворогів. Якщо я його яслід передумаю, то не маю рації відкинути його як ще більше домагання. По суті він той самий, бо ближній є радше моїм ворогом.

(Докінчення буде.)

де виданий у кільканадцять тисячах примірників. Нема сумніву, що такі відомости можуть мати для наших підприємців поважні економічні наслідки. Хто бажав би, аби його підприємство найшлося в катальоґі, нехай подасть своє імя, адресу, рід підприємства і виробів враз із 10 золотими від кожної адреси.

Замовлення на місце в павільоні, чи адреси підприємства треба подати львівському Комітетові Вистави устно або писемно при долученні відповідної оплати до 5-го травня 1933 під адресою: „Рідна Школа" — Виставовий Комітет, Львів, вул. Словацького ч. 14. III.

Всі повищі замітки відносяться також до Виставового Комітету в Ужгороді.

КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНСЬКІЙ КОРПОРАЦІЇ СВІТОВОЇ ВИСТАВИ В ШИКАҐО:
Ілля Кокоруда, голова. *Лев Ясінчук*, секретар.

Політичний замах за Янівською рогачкою.

Невдалий замах на аспіранта львівської поліції. — Стріл аспіранта і ранення замаховця.

ЛЬВІВ, 28. квітня 1933. ПАТ. Вчора коло 18-ої години керманич української секції слідчого відділу аспірант державної поліції Цесельчук пішов за янівську рогачку на стрічу з якимсь чоловіком, який зголосив свої інформаційні послуги. Коли аспір. Цесельчук зблизився до місця стрічі, цей чоловік у віддалі 10 кроків спрямував до аспр. Цесельчука зброю, бажаючи віддати стріл, одначе револьвер — як пізніше стверджено марки Ортґеч — затявся. Втягнений у засідку аспірант в обороні власного життя віддав стріл, який ранив напасника.

Стверджено, що цей чоловік називається *Стефан Нич* і є знаним боєвиком ОУН, студентом данціґської політехніки.

На місці події явилися представники органів безпеченства разом з прокуратором і судово-лікарською комісією. Ратівниче поготівля завезло раненого Нича, якого перевезли до шпиталю. На цю подію є свідки і річеві докази у виді затятого револьвера.

Польська преса повідомляє, що проти Нича почали слідство як наглє.

У звязку із замахом поліція перевела мин. ночі й у суботу ревізії та арештування серед української молоді. Всіх арештованих перевели до слідчого уряду, де їх переслухували.

Хто не платить за часопис, підриває рідну пресу.

Нездійснені заміри.

Скільки є таких намірів, яких не здійснюємо! Обіцюємо собі інколи. Бог знає що! І що будемо далі вчитись, і що прийде якась зміна на краще і якісь незвичайні заробітки, добрі інтереси, подорож для приємности, навіть мандрівку на чужину!

У сміливих мріях будували ми замки на леді, хоча би власну віллу за містом...

Ми мали замір відкладати на цю ціль гроші. Ждали ми, заки зможемо відложити першу сотку. Щож? Коли ми не могли якось до тієї сотки дотягнути.

Вона розходилась якось, розпливалась, коли розміняли ми її на дрібні, не могли ми її ніколи віднести до ПКО на книжечку... І знову починаємо від початку, вічно щось несподіваного трапляється, виринає якась непередбачена перешкода. І знову все надурно, знов усе від початку.

Маємо на це зовсім певну раду: не ждати на першу сотку, а попросту, коли переходимо поруч ПКО (вул. Третого Мая 3), або поруч почтового уряду, зайдім туди на хвилину і складім на книжечку кілька золотих, хочби два, коли не можемо пять. Цим способом малими, повільними, складками, швидше і певніше дійдемо до мети.

Отже не багато і рідка, але потрохи, мало і часто. Спробуйте тією системою відкладати, а вислід ваших зусиль буде неминучий.

Ревізії й арештування.

У Ставчанах пов. Львів переводить поліція безнастанні ревізії та арештування на підкладі колотнечі, яку веде у селі місцевий управитель школи Ґаєвський. Появилися якісь нелеґальні летючки, наслідком чого переведено ревізію в українській кооперативі, місцевого пароха о. Божейка, його сина і в кількох селян.

У Хмелевій пов. Заліщики перевела поліція ревізію в кооперативі, читальні „Просвіти" і в кількох селян. Нічого не знайшли і нікого не арештували. Судового наказу на переведення ревізії не предложили.

—o—

РУМУНІЮ ЗАПРОСИЛИ ДО ВАШИНҐТОНУ.

БУКАРЕШТ, 29. IV. ПАТ Злучені Держави запросили румунський уряд, щоби взяв участь у приготовній економічній конференції у Вашинґтоні. Румунський уряд відповів, що справи над якими радитиме конференція, зясує румунський посол у Вашинґтоні.

—o—

Протиревізіоністичний голос.

НЮ ЙОРК, 29. IV. ПАТ. „Геральд Трібюн", обговорюючи справу ревізії границь, пише, що перед приходом Гітлера до влади демократична публична опінія симпатизувала з домаганнями Німеччини, одначе гітлерівський дух унеможливив якунебудь мирну ревізію границь. Справа миру це справа вдержання статус кво. Одинокий мир можливий в сьогоднішній Европі, а саме той, що утревалює нинішні границі.

—o—

2.000 делеґатів на світову конференцію.

Англійський уряд має клопіт з приміщенням 2.000 делеґатів, що мають приїхати від 65 держав на світову господарську конференцію. Покищо гадають примістити конференцію в ґеольоґічному музеї, оскільки до того часу дасться його відповідно переробити.

—o—

Невже д'Анунціо вмер?

Перед двома тижнями появилася в закордонній пресі вістка про смерть італійського письменника Ґабріеля д'Анунціо. Італійський уряд заперечив цю вістку. Одначе в останніх днях розійшлася вістка, що д'Анунціо таки вмер у своїй віллі над озером Ґарда та що його поховали в мавзолеї біля вілли в приявї Мусоліні та кількох приятелів. У свому завіщанні висловив бажання, щоби про його смерть не давали знати аж після 20 днів і так зроблено. Кажуть, що д'Анунціо вмер у великому тижні та що поховали його у Великодну неділю. В найближчих днях має появитися офіціяльний комунікат і буде оголошена національна жалоба.

—o—

Жертва летунської катастрофи.

РИМ, 29. IV. ПАТ. В місцевости Протомаґно біля Фльоренції найшли останки літака зі спаленим тілом летуна. З букв на апараті розпізнали літак Ґінклєра, який згинув перед двомак місяцями підчас райду Льондон-Австрія.

—o—

Австрія за приміром Голяндії.

Австрійська влада постановила, щоби ще цього літа почати висушувати Нойзідерське озеро. Так здобуту землю вихіснують для кольонізації. Висушення озера коштуватиме 20 міліонів шілінґів, а працюватиме при цьому около 30.000 робітників.

КОНФЕРЕНЦІЯ СОЦ.-ДЕМ. ПРОВІДНИКІВ УСІЄЇ НІМЕЧЧИНИ.

БЕРЛІН, 29. IV. ПАТ. Бюро Конті повідомляє, що в Берліні відбулася конференція соц.-демократичних провідників усієї Німеччини. Реферат виголосив предс. Вельс. Одноголосно прийняли резолюцію, яка заявляється за міжнародньою боротьбою проти капіталізму та за дальшою працею партії на теперішніх основах у рямцях правних можливостей. Члени управи зреклися своїх становищ. До нової управи вибрали лише посла Оттона Вельса та Ганса Фоґеля.

НОВИЙ УРЯД ТАЙНОЇ ПОЛІЦІЇ.

БЕРЛІН, 29. IV. ПАТ. Пруський премієр і міністер внутр. справ Ґерінґ покликав до життя новий уряд тайної поліції, підпорядкованої безпосередньо міністрові внутрішніх справ. Уряд повстав наслідком вилучення з берлінської президії поліції централі політичної поліції та управильнення діяльности нового уряду законом з 26. квітня ц. р. Компетенції тайного уряду обіймають усю Прусію. Керманичем уряду є надрадник Дільс.

ВИСКОЧИВ КРІЗЬ ВІКНО.

БЕРЛІН, 29. IV. ПАТ. Арештований під закидом убивства ґітлерівця робітник Пабст хотів утекти з осідку берлінської управи пробоєвого відділу, тому вискочив крізь вікно на подвіря. Пабст згинув на місці, бо зломив собі хребет.

Касують комісарські уряди.

БЕРЛІН, 29. IV. ПАТ. На основі нового розпорядку Гітлера переводять зміни в поділі на округи та в обсаді управи нац.-соціялістичної партії. Рівночасно Гітлер пригадав заборону покликувати якихнебудь комісарів, бо це виключна компетенція державної влади. Подібну пересторогу оголосив господарський знавець нац.-соціялістичної партії Ваґенер. Він сказав, що господарське життя не терпить безкарної та безсенсової інтервенції. Ваґенер приказує відкликати всяких комісарів, настановлених у господарських підприємствах і установах, яких не залеґалізували надзірні ради або управи підприємств. Начальні господарські ради або управи підприємств уже так зорґанізовані, що впливи ... -соціялістів запевнений всюди.

ЗА МАДЯРСЬКО-ПОЛЬСЬКУ ПРИЯЗНЬ.

БУДАПЕШТ, 29. IV. ПАТ. Тижневик „Сабад шаґ" помістив статтю парляментарного посла Жілінського про польсько-мадярську приязнь. Автор радить, щоби Мадярщина покинула фільонімецьку політику, а навязала політику співпраці та приязни з Польщею. Інтерес Мадярщини є в цьому, щоби Польща була сильна та щораз сильніша.

Зїзд Малої Антанти.

З Букарешту повідомляють, що Зїзд міністрів закордонних справ Малої Антанти має відбутися 15. травня ц. р. в Празі. Завданням конференції є покласти підвалини господарської співпраці між державами Малої Антанти. Румунська преса підкреслює, що після праської конференції Мала Антанта виступатиме на політичній арені як одна велика держава.

—o—

По широкому світі.

— Президент Гінденбурґ перемінив комісаріят летунських справ на міністерство авіяції, якого шефом став пруський премієр Ґерінґ.

— Данціґська митна влада наложила спеціяльну оплату 20 фенігів на кожний кґ. хліба з Польщі, наслідком чого весь транспорт вернувся назад до Польщі.

— Вашингтонський сенат приняв поправку до проєкту інфляційного закону, уповажнюючи президента приняти 200 міліонів долярів сріблом як частину сплату воєнних довгів за місяць 100 міліонів, передбачених равіш.

— В Будапешті комуністи висадили в повітря телефонічну будку на одній з найбільше оживлених дільниць.

—o—

За будову театру.

Анкета у справі будови української театральної салі у Львові.

Дня 28-го ц. м. з почину Кооперативи „Український Театр" у Львові відбулась анкета у справі можливости будови театральної салі у Львові. Згадана кооператива, скликуючи представників ріжних наших установ на нараду до салі „Української Бесіди", виконувала постанову останніх загальних зборів, які висловили бажання, щоби таку анкету скликати для спеціяльного розгляду питання про будову салі.

Нараду відкрив голова Надзірної Ради коопер. „Український Театр" у Львові радн. Й. Дрималик, якого присутні вибрали теж предсідником зборів. Він поінформував зібраних про фактичний матеріяльний стан кооперативи та про ті чисто формальні правила, від яких залежить можливість будови. Кооператива, що має резервовий фонд із членських паїв, мусіла би в кожному випадку скликати окремі загальні збори, на яких її члени рішили би справу будови: крім цього вона мусіла би розпоряджати театральною площею, що досі находиться під виключною опікою давнього, передвоєнного комітету будови театру.

Справу потреби якнайскорішої будови української театральної салі у Львові реферував о. д-р Й. Застирець. Референт зупинився шир-

ше на ріжних причинах, які роблять справу власної салі у Львові необхідною і пригадав історію намíреної будови театру ще заперед війни. Зокрема підкреслив пригожий момент для будови з огляду на дешевий матеріял і безробіття, далі пригадав ріжні проєкти будови, пристосовані до площі при вул. Льва Сапіги, подаючи власний плян. Прелеґент заступає найбільше оптимістичний погляд що з хвилиною, якби почали будову такої салі у Львові, тоді жертви на цю ціль посипались би скорим темпом.

У дискусії забрали голос пп.: Л. Лісевич, д-р І. Копач, п. Олексин, д-р М. Шухевич, д-р Т. Бурачинський, п. Петренко та інж. Пежанський. Промовці звертали увагу на потребу табулярного устаління площі з Комітетом будови театру, далі на потребу зацікавлення відповідних установ і громадянства цією справою.

Самій справі присвятимо в найближчім часі окрему статейку.

З відчитової салі.

Ґазова війна майбутнього.

У домівці Укр. Техн. Т-ва виголосив інж. Крохмалюк 26. ц. м. другий з черги виклад про боеві ґази. Прелеґент подав, що будуча війна буде характеристична величезним збільшенням механізації і хемізації. Коли під механізацією засобів боротьби розуміти літаки, панцирні авта, паротяги, танки, ріжні роди вогнепальної зброї, — то під тим оглядом підготовка всіх держав є просто жахлива. Навіть розброена Німеччина значно збільшила кількість механічних засобів і поліпшила їхнє ділання. Вистарчить сказати, що коли ще в 1914 р. німецький полк кавалерії мав 2 тяжкі скорострільи, в 1918 — 4, то в 1930 вже 16; легких машинових крісів мав він в 1918 — 24, а в 1930 р. вже 72 штуки! Так само збільшено прецизійність і цільність пальної зброї та майже вдвое скорість стрільна (з 600—800 м/сек. на 1500 м/сек.).

Прелеґент навязав відтак до попереднього викладу і подав основи науки про ґази. Для оцінки вартости боевого ґазу служать дві критерії: 1. „концентрація подразнення" (найменша кількість ґазу в 1 $м^3$ повітря, яку можна відчути). 2. „концентрація смерти" (найменша кількість ґазу, яка забиває людину впродовж 5 мінут). Аби ворога заскочити, обі концентрації мусять лежати близько себе, значить, у моменті, коли вояк почує ґаз, уже затроюється і не має змоги заховатись. Ґази діляться на: подразнюючі (бромоацетін), душливі (хльор, фосґен), трійливі (хльоропікрина, окис вугля), їдкі (іперит, люізит). Інж. Крохмалюк перейшов ділання поодиноких тих ґазів на людину і представив, у який спосіб відбувається ґазовий наступ при помочі метачів ґазу, артилерійських стрільн, летунських бомб і т. і. Ґазові атаки — це велика небезпека в часі війни для мирного населення у запіллі. Тому видумують тепер способи, якими можна би ще успішніше ніж досі захистити мирне населення перед тим жахом. Способи оборони міста, загроженого ворожими літаками, є здебільша ось-які: розставлення бальонів на шляхах налету ворожих літаків , оборона скорострілами і спеціяльними гарматами та маскування міста. Прелеґент оповів про зручне маскування Парижа в часі останньої війни. Побіч своєї столиці вибудували французи штучне місто з докладним розкладом фабричних і комунікаційних осередків так як у справжньому Парижі. На дерев'яних рештуваннях поклали скляні дахи, прикрили полотном, помістили в середині світла — і це робило зовсім враження фабрик. Французи побудували навіть ніби залізничі биті шляхи. І справді це штучне місто бомбардували німецькі летуни, переконані, що бомбардують Париж. Цікаве, що цей штучний Париж будували головно жінки.

Слідуючий відчит на цю саму тему заповіджений на суботу. **Н.**

ІНФЛЯЦІЙНИЙ ПРОЄКТ ПРИНЯЛИ.

ВАШИНҐТОН, 29. IV. ПАТ. Проєкт інфляційного закону, що його сенат приняв 63 голосами проти 21, уповажнює президента Зл. Держав зменшити містоту золота до 50 проц., випускати без обмежень срібні монети, емітувати бони на суму 3 міліярдів долярів і поширити кредит за посередництвом банків, які належать до системи Федерел Резерв Банк, шляхом емісії бонів на суму трьох міліярдів долярів.

Закон уповажнює теж президента Зл. Держав приняти частинну сплату воєнних довгів у сумі 200 міліонів долярів сріблом.

Загальні Збори Центробанку.

В суботу 29. IV. ц. р. відбулися у Львові в салі Бесіди чергові Загальні Збори Центральної каси української кооперації Центробанку. Вражала досить мала скількість присутніх відпоручників, головно з провінції. Важних голосів було всього 20. Це як на таку важну інституцію як Центробанк трохи замало. Пояснити це сумне явище можна тим, що недавно, 23. березня ц. р. відбулася окрема кредитова конференція Украінбанків, в якій взяло участь багато відпоручників з провінції і на якій обговорено усі важніші організаційні справи української кредитової кооперації. Тому Загальні Збори Центробанку не стягнули більшої скількости учасників з провінції.

Збори отворив і проголосив правосильними голова Надзірної Ради д-р Волошин. На секретаря покликав дир. Постолюка і дир. Кисілевського. Присутні вшанували повстанням з місць память померлого директора Украінбанку в Бересті Базилевича.

Після відчитання і приняття протоколу попередніх Загальних Зборів приступлено до справи зміни статуту Центробанку. Реферував дир. Саевич. Після короткої дискусії, у якій забирали голос о. Галібей, дир. Харамбура, през. Кость Левицький, дир. Боднар, д-р Копач, дир. Колтунюк і рад. Стеблецький, Збори ухвалили змінити статут в точках 1, 3, 5, 16, 22, 37. і 57.

Зміни переважно формального характеру, або подиктовані конечністю з причини нового закону про культурно-освітну діяльність товариств.

Звіт з діяльности Центробанку подав президент д-р Кость Левицький. Центробанк мав з кінцем 1932 р. 670 членів, з того 534 кооператив. На уділах мав 192.812.42 зол., запасного фонду 297.279.96 зол., вкладок ощадности на 1.255.135.93 зол. Вкладки ощадности поменшилися в порівнанню з 1931 р. на 28.936.62 зол. Білянсова надвишка за 1932 р. виносить 1.522.56 зол.

Після того Контрольна Комісія здала звіт з ревізії і поставила внесення на уділення абсолюторії Управі і Надзірній Раді.

В дискусії над діяльністю Центробанку забирали голос:

Дир. Боднар в справі замалої скількости членів в Центробанку. РСУК повинен сильніше натискати на кооперативи, щоби вони вписувалися в члени своєї центральної каси.

о. Галібей (Бучач) домагається, щоби Ц. Б. визначував дивіденду від уділів і опроцентовував запасний фонд.

Д-р Микола Шухевич обговорює деякі позиції в білянсі. Закидає, що Ц. Б. не амортизує нерухомостей.

Дир. Колтунюк як член Контрольної Комісії пояснює позиції білянсу.

Дир. Ковальський (Станиславів) в справі білянсу.

Дир. Луцький дає виясненя щодо білянсу з рамени РСУК. Дальші вияснення з рамени Дирекції Центробанку дає *дир. Саевич* і през. *д-р Кость Левицький* та сен. інж. *Ю. Павликовський.*

Після дискусії Збори ухвалили абсолюторію Дирекції і Надзірній Раді і приняли кілька менше важних постанов.

На місце уступаючих членів Надзірної Ради вибрані: д-р Блажкевич Іван, дир. Колтунюк Ярослав, дир. Коренець Денис, дир. Рочняк Олександер.

Заступники членів Надзірної Ради: д-р Барилляк Олександер, д-р Говикович Альфред, дир. Мартюк Іван, д-р Олесницький Ярослав, Ониськів Олександер, Целевич Володимир.

До Контрольної Комісії: о. Лопатинський Дамян, д-р Федак Степан, д-р Савчак Юлій.

57 ЖЕРТВ ЗАЛІЗНИЧОЇ КАТАСТРОФИ.

ПРАГА, 29. IV. ПАТ. Нині нічю в північно-східній Чехії на стації Банков зударився поспішний поїзд із ваґонами, що були на шляху. Було 57 ранених, у цьому 10 тяжко. Причиною катастрофи було мильне наставлення зворотниці.

ЛИТВА МАЄ КЛЮЧ ДО ПІВН.-СХ. ЕВРОПИ.

БЕРЛІН, 29. IV. ПАТ. „Теґл. Рундшав" у статті „Польський союз над Балтиком" зазначує, що Литва має тепер ключ у півн.-східній Европі. Пригадуючи спроби створення такого бльоку під проводом Польщі, часопис стверджує, що головною метою німецької політики на півн. сході мусить бути тісна господарська сполука тієї смуги з Німеччиною.

ПРИСУД НА ХОРВАТСЬКОГО ДІЯЧА.

БІЛҐОРОД, 29. IV. ПАТ. Трибунал охорони держави оголосив нині присуд у розправі проти провідника розвязаної хорватської селянської партії Мачека. Засудили його на 3 роки тюрми за співучасть у зредаґуванні та розповсюджуванні в Загребі відозви, яка домагалася приверненя положення з 1918 р., себто відірвання частини югославянської території. Така діяльність могла спричинити кару 5-літніх тяжких робіт, одначе трибунал взяв під увагу як злагіднюючу обставину заяву Мачека, яку він зложив на розправі. Мачек у вязниці матиме права політичного вязня.

КОНЦЕНТРАЦІЙНІ ТАБОРИ ДЛЯ БЕЗРОБІТНИХ.

Президент Зл. Держав утворить концентраційні табори для безробітних. Хоче теж переперти ухвалення 30-годинного тижня праці.

ПРЕЗИДЕНТ М. ЛЬВОВА ЗРІКСЯ СТАНОВИЩА.

ЛЬВІВ, 29. IV. ПАТ. Наслідком голосування на четверговому засіданні міської ради през. міста Дрояновський зложив на руки віцепрезидента Іжика зречення зі свого становища. Справа того зречення покищо припинена аж до повороту президента Дрояновського, який вчора виїхав до Кракова на засідання надзірної ради спілки каменоломів галицьких міст.

Віцепрезидент Господарського Клюбу в міській раді проф. Хилінський зрікся свого становища предсідника. Є це протест проти становища тих членів Клюбу, які зломили ухвалу Клюбу в справі голосування.

„Українська Молодь Христові".

КОМУНІКАТ У СПРАВІ ЗАЛІЗНИЧИХ ЗНИЖОК.

Окружна Дирекція Залізниць у Львові надіслала до Ділового Комітету письмо з дня 29. квітня 1933. ч. VI/2/269/33., яке подаємо до прилюдного відома:

До Ділового Комітету Свята „Українська Молодь Христові" у Львові.

Учасники релігійного Зїзду „Українська Молодь Христові", котрий відбудеться у Львові в днях 6.—7. травня 1933, будуть користати при переїзді групами з отсих залізничих знижок:

І. а) групи, що складаються найменше з 9 осіб — з $33\frac{1}{3}$ прц. знижки;

б) групи, що складаються найменше з 50 осіб з 50 прц. знижки.

в) групи, що складаються найменше з 200 осіб, з 60 прц. знижки.

г) групи, що складаються найменше з 250 осіб, з $66\frac{2}{3}$ прц. знижки

При застосуванні $33\frac{1}{3}$ проц. знижки на кожних 30 учасників перевозиться безплатно 1 особу — провідника даної групи.

При застосуванні 50 проц. 60 проц., чи $66\frac{2}{3}$ проц. знижки на кожних 50 учасників перевозиться 1 особу безплатно як провідників, одначе не більше, як 2 особи.

Заінтересовані стації одержать відповідну скількість засвідчень, на підставі яких будуть висилати учасників

ІІ. При переїздах поодиноких осіб має застосування ч. ІІ. розд. Е. ІІІ. а Т. О. В. Е., що усталює 50 прц. знижки в поворотній дорозі. Значить: їзда до Львова відбувається за звичайною оплатою, а поворот за половину ціни. Знижку ту видається на підставі поіменних карт учасників (на основі зразку, який видасть учасникам Діловий Комітет Свята у Львові).

ІІІ. Шкільна Молодь при переїзді групами може користати з прислугуючої їй 75 проц. знижки.

Львів, 29 квітня 1933.

(Підпис.)

УВАГА.

З більших міст, як Перемишль, Стрий, Станиславів, Тернопіль, як також з тих стацій, з яких виїде рівночасно 300 учасників, залізниця подасть спеціяльні надзвичайні поїзди, за спеціяльними білетами поворотними, при чому для 300 учасників важна знижка $66\frac{2}{3}$ проц. в обі сторони, для 400 учасників 70 проц. На кожних 100 осіб 1 провідник дістає білет безплатно.

Начальники стацій дадуть інформації, котрого дня і в котрій годині їде і вертає поїзд. Учасники мусять безумовно виїхати і вернутись визначеним поїздом.

Діловий Комітет Свята „У. М. Х.".

НОВИНКИ

— **Футра жіночі і мужеські на замовлення** з власних матеріялів і інші кушнірські роботи виконує Юліян Глушевський, Коперника 16, тел. 9-46. **Ціни низькі;** приймає футра на перехів сезон. 3—?

— **Відома кравецька робітня у Львові ВАСИЛЯ ГРЕСЯКА** перенесена під ч. 23 вул. Сикстуська, ІІ. сходи, І. пов. Приймає замовлення по 40 проц. дешевше на мужеські убрання, реверенди. Найліпші матеріяли на складі. 1615 11-20

— **Чи бачили Ви вже** найновіші весняні моделі взуття на виставі в „КОМЕТІ"? А до того ще і ті нечувано низькі ціни? 1568

— **Краєвиди Східних Карпат,** виклад д-ра В. Кубійовича, доцента краківського університету, відбудеться заходом Геогр. Секції „Учительської Громади" вівторок 2. травня ц. р. в год. 6. вечором у домівці Т-ва „Українська Бесіда". Виклад буде ілюстрований світлинами. 1-1

— **Весна йде!** Всі ідемо на Дівочу Ревію 4. травня ц. р. в год. 4. попол. Театр Ріжнородностей. 1—1

— **Концерт у Стрию та Калуші.** Марія Сокіл, Михайло Голинський і Антін Рудницький передові артистичні сили львівської опери, вибираються — користаючи з закінчення оперового сезону — на низку концертів на провінцію. Перший з цих вечорів „Пісень і оперових арій та дуетів" відбудеться в Стрию в середу 3-го травня. На другий день — четвер 4-го — відбудеться концерт п-і Марії Сокіл і Антона Рудницького в **Калуші.**

— **Вистава Олени Кульчицької,** що у чотирьох залах Музею Наук. Т-ва ім. Шевченка проходить з небуденним мистецьким успіхом, головно у відвідувачів чужинців, невідклично буде замкнена 10. травня. Тому повідомляємо тих, що ще її не оглянули, що вистава Кульчицької незвичайно цікава, охоплює усю багатогранну творчість мистця. Оглянути її необхідно кожній громадянці й громадянинові і тим віддати щиру подяку артистці за її працю Української Нації. Вступ 1 зол., учні 50 сот., групи по 5 сот. Катальоґ 20 сот. За зголошенням можна мати фахові пояснення.

— **Радикали купили дім.** „Громадський Голос" (ч. 16) повідомляє, що кооператива „Український Робітничий Дім" у Львові, якої головою є сен. д-р Іван Макух, набула на власність двоповерховий дім при вул. Міцкевича ч. 7 (в сусідстві катедри св. Юра) за ціну 6.100 дол. З того виплачено готівкою 5.000 долярів, а решту треба буде доплатити в короткому часі. Після деякої внутрішньої перебудови дому (на більшу салю, читальню і т. д.) найдуть у ньому приміщення всі соц.-радикальні установи Львова (ред. „Гром. Голосу", „Самоосвіти", централя „Каменярів" то-що). Дім куплено головно за гроші українських еміґрантів з Америки, які зібрали на ту ціль за кілька літ 4.300 долярів.

— **За оснування „Товариства „Пшияцюл Гуцульшизни".** „Курєр Станіславовскі" (ч. 780) помістив передову статтю п. н. „Ми і Гуцульшизна", в якій накликає до оснування „Товариства Приятелів Гуцульщини" у Станиславові з відділами в інших містах станиславівського воєвідства, а навіть у головних містах Польщі. Мета товариства булаб така: організація руху туристичного і на літнища, заходи для збереження реґіональної, расової та етнографічної відрубности гуцулів, протиділання господарським труднощам, а вкінці наукові досліди над Гуцульщиною.

— **Важна господарська конференція.** З почину станиславівського Окружного Союзу Кооператив відбулися в Станиславові 21. березня ц. р. збори сільсько-господарських делеґатів, які рішили заснувати кооперативу „Годівля Дробу". На основі статуту, виладженого згідно з рефератом інж. Костя Котецького, кооператива має заложити в Станиславові центральну інкубаторню з моторовим електричним інкубатором (машини до вигрівання курят), де господарі можуть на вчасну весну давати яйця від своїх курок до вилягу за відповідною оплатою. Крім того буде заложена куряча фарма з расовим матеріялом, де можна буде набувати покладки яйця, курята і тим способом піднести несливість курок і взагалі доходи з годівлі дробу. Головою Надзірної Ради став Мик. Швалюк, директор О. С. К., а до управи увійшли: інж. К. Котецький, інж. Гр. Залізняк і Мир. Ганушевський. Висоту уділу означено на 5 зол. Деклярації слати до п. М. Ганушевського. Станиславів, поштова скринька 264.

— **Заява.** Мене, як власника і видавця журналу „Молоді Робітники" у ніде непрактикований спосіб нарушив у моїх правах відповідальний редактор названого журналу — п. Ізидор Масюк, та своїм внеском до гор. староства з 3. IV. 1933. спричинив завішення Видавництва. Стоючи засадничо на становищі, що всі спірні справи українців повинні бути вирішувані шляхом Полюбовних Судів (арт. 479. і сл. к. п. ц.), зложених з наших громадян — я запропонував п. Ізидорові Масюкові віддати нашу справу під рішення такого суду. Тому, що п. І. Масюк не прийняв моєї пропозиції, я ще раз отсим публично взиваю його на Полюбовний Суд. Якщо до пятьох днів не одержу позитивної відповіди, буду змушений віддати справу державному судові. Львів, дня 29. квітня 1933. — **Леонтій Дяків.**

— **„Солотвинський гітлерівець з Надвірної".** Під таким заголовком пише „Хвиля": У вечірні години 20. ц. м. зявився в цукорні Гриця Партики в Надвірній якийсь чоловік, мабуть окружний лікар у Солотвині й лікар Каси Хорих на Майдан Солотвинський. Цей пан в приявности власника цукорні та зібраних гостей, не зачіплений ніким, почав провокувати приявних викликами українською мовою: „Жиди до Палестини" і „Гайль Гітлер". Коли власник льокалю звернув йому увагу на провокаційність оклику „Гайль Гітлер", загрозив здемолюванням буфету й окликами „ти жидівський батько". Ця сцена викликала реакцію і збіговище на вулиці і щойно на інтервенцію кількох панів той здогадний лікар вийшов з льокалю, викликуючи „Гайль Гітлер".

— **Нагінка на комуністів у Станиславові.** В ночі на 29. ц. м. поліція в Станиславові перевела масові ревізії серед місцевих комуністів і арештувала 25 осіб. Арештування стоять у звязку з робітничим святом 1. травня.

— **Хто може дістати пільговий пашпорт?** У звязку з загостренням видавання закордонних пашпортів, нормальних і пільгових, повідомляють, що на будуче будуть видавані дальше безплатні пашпорти для еміґрантів, які викажуться, що мають за границею запевнену працю та що державний скарб не матиме ніякої втрати наслідком їхнього виїзду. Пільговий пашпорт задля лічення можна дістати тільки тоді, коли лікарське свідоцтво викаже, що виїзд за границю є необхідний та що хорий не може вилічитися в краєвих лікувальнях. Крім того має оглянути його лікар міністерства внутрішніх справ. Студентські пільгові пашпорти можуть дістати тільки ті, що не мають змоги студіювати в краю. Докладно буде розсліджувати пашпортова влада конечність виїзду в торговельних справах. Загострення при видаванні пашпортів вийшли мабуть наслідком інтервенції краєвих лікувальних заведень.

— **Защо розстріляли Конара?** У звязку з розстрілом Конара (Палащука) і Вольфа, урядовців народнього комісаріяту земельних справ у Москві, париські „Последнія Новості" довідуються з поінформованого джерела, що головною провиною, за яку вони заплатили своїм життям, були здогадні зносини з українськими протиреволюційними орґанізаціями за кордоном та співучасть в протиревоційній діяльності тих орґанізацій на Радянській Україні. Не бажаючи отверто обвинувачувати їх у цьому, ДПУ прилучило їх до справи саботажі в органах наркомзему і розстіляло їх. Справа Конара відбилася некорисно на положенні Скрипника, одного із чільніших діячів Рад. України, що був великим приятелем Конара. Кажуть, що Скрипника мають перекинути в Московщину.

— **Самогубство.** З вікна на І. поверсі при вул. Клепарівській ч. 5. у Львові кинувся 72-літній Гербст, що нездужав на склерозу мізку. Згинув на місці.

— **Самогубство служниці.** На залізничому двірці в Станиславові кинулася під потяг 25-літна служниця Францішка Біла, що була занята в ресторані. Залишила лист, якого зміст поки що невідомий.

— **Вбивство у лісі.** Біля гостинця, що веде з Бродів до Золочева, найшли в лісі трупа 70-літного Петра Казимирчука, якого задушено. Того самого дня на поліції в Бродах зголосився 47-літній Іван Паньчук, зять убитого і признався до вбивства. За причину подав докори тестя, що не вміє поводитися з кіньми ані їх поганяти.

— **Самовбивство вченого.** Професор індоґерманських мов на університеті в Марбурзі, Германн Якобзен, якого міністерство освіти звільнило перед кількома днями, відобрав собі життя, кинувшись під потяг. Був автором багатьох лінгвістичних праць і видав атляс німецьких діялектів.

Всіх Впов. Передплатників, які мають залеглости просимо їх вирівнати, бо з 1. травня здержуємо висилку.

— **Нещаслива пригода в звіринці.** У берлінськім „ЗОО" трапилася нещаслива пригода. Ведменятко вхопило хлопця, який був близько клітки, та відгризло йому праву руку. Хоч хлопця негайно зоперували, його стан безнадійний, бо втратив багато крови.

— **Управа Львівських Телефонів** подає до відома П. Т. Абонентів, що почавши від дня 1. травня ц. р. бюра Спілки будуть чинні від год. 9-ої рано до год. 4-ої попол. без перерви. 1850

З листів до Редакції.

ЗАЯВА КУЛЬЧИЦЬКОЇ ШЛЯХТИ.

Ми, кульчицька шляхта, родом з Кульчиць під Самбором, ствержуємо, що подані польськими часописами „Темпо Дня" з 15. IV. 1933. та „Іл. Курєр Codz." з 16. IV. 1933 інформації щодо походження Юрка Франця Кульчицького, голосного оборонця Відня в 1683 р. від турецького наїзду, минаються з правдою, так, що навіть деякі тутешні поляки сміються з них видуманих вісток, бо знають, що в Самборі донині ніяких Кульчицьких поляків нема — тимбільше не було їх тому 250 літ.

1) Сама назва „Кульчицький" вказує на те, що кожний Кульчицький походив і походить з Кульчиць і дотепер всі Кульчицькі, мешканці Кульчиць, є греко-католики й українці; донині ніодного римо-католика (поляка) між ними нема.

2) В році 1683 всі Кульчицькі були православними русинами і до унії приступили разом з перемиською дієцезією далеко-далеко пізніше, що ствержене документами.

3) Документи віденські і наші ствержують, що „Георг Франтц Кольтшіцки" був православним, а в тих часах православних поляків зовсім не було.

4) Коли Юрко Франц Кульчицький в очах тодішніх віденців був поляком, то тільки в значінні державнім, бо походив з тодішньої Польщі.

5) До нинішнього дня живуть ще в Кульчицях потомки того Юрка Шелестовича Кульчицького в жіночій лінії а в Америці двох Шелестовичів Кульчицьких в мужеській лінії, які ствержують, що Юрко є їхнім предком.

6) Неправдою є, що проф. Филипчак написав якусь „розправку" п. з. „Іван Кульчицький", бож згаданий автор написав історичну повість з життя Юрка Франца Кульчицького п. з. „Кульчицький герой Відня" на основі богатої місцевої традиції, яка живе в народі в Кульчицях і скрізь по шляхотських селах Самбірщини.

7) Неправдою є також те, немов би Кульчицького позбавлено в тій повісті імен хресних.

8) Неправдою є і те, що згаданий автор видав друком свою працю сам, бож згадану повість видала своїм коштом майже вся кульчицька шляхта, що живе в Кульчицях, і вся інтеліґенція, яка вийшла з Кульчиць та сумежних шляхотських сіл, на знак пошани для свого предка. Всі жертводавці, які зложили гроші на видання тієї повісти, списані на кінці книжки на вічну памятку для своїх нащадків. А є між жертводавцями до 100 кульчицьких дідичів, селян-шляхти, священиків, учителів, адвокатів, професорів і всяких урядовців та інших шляхтичів з сусідніх шляхотських сіл.

В Кульчицях Шляхотських (під Самбором), дня 24. квітня 1933. В імени всієї кульчицької шляхти і цілої підгірської шляхти:

Мгр. Р. Гут Кульчицький, редактор „Підкарпатських Вістей". *Теодор Кульчицький Штокайло,* директор коопер. „Надія" й „Ощадність" в Кульчицях. *Іван Кульчицький Гут,* а дальше слідує 356 підписів.

———o———

Відозви й комунікати.

До відома Українського Громадянства.

З ініціятиви Українського Технічного Товариства, згідно з рішенням окремої анкети, засновується у Льво ві Промисловий Банк у кооперативній формі, з уділо вим капіталом зол. 100.000. Уділовий капітал збирати муть продовж двох років, а це: в році 1933 зол. 50.000, в році 1934 зол. 50.000. Висота уділу зол. 100; вписове зол. 5.

Збірка уділового капіталу йде через Центробанк у Львові на рахунок Промислового Банку у Львові ч. 10.760.

Поза тим зголошення в члени і вплати на уділ до Промислового Банку приймають леґітимовані представ ники Українського Технічного Товариства у Львові.

Зібрані суми перейдуть у розпорядження Проми слового Банку щойно після того, як він буде заснований. На зложені суми будуть видані відповідні посвідки.

Українське Технічне Товариство у Львові розси лає тимчасові заяви приступлення в члени Промислово го Банку, разом зі складанками ПКО (через Центробанк для Промислового Банку, число рахунку 10.760) та про сить українське громадянство приступити в члени цьо го Банку й надсилати уділи по зол. 100, як також одно разове вписове зол. 5, разом з підписаними заявами.

Українське Технічне Товариство заявляє, що бере на себе відповідальність за суми, вплачені на уділи до Промислового Банку у Львові, аж до хвилини, коли цей Банк буде заснований.

Установчі Загальні Збори будуть скликані після зібрання уділового капіталу у висоті бодай 10.000 зол.

Українське Технічне Товариство
у Львові.

Дописи.

ЛЬВІВ.

Шевченківське свято Т-ва „Будучність“. Т-во „Будучність“, у якому зорганізовані робітниці домашньої прислуги, дало себе ближче пізнати більшою імпрезою. Дня 23. IV. ц. р. влаштувало пять його львівських секцій спільними силами Шевченківське свято. На програму зложилося: хори, дует, декламації, інсценізація і живий образ. Вже з цієї ріжнородної програми видно, яка широка культ.-освітня праця ведеться на терені Т-ва. Щире слово п. Тишинської відтворило приявним дівчатам образи, змальовані в безсмертних творах Генія. З приємністю можна зазначити, що всі продукції випали гарно. Вложена праця вимагала великих зусиль, коли взяти під увагу, з яким матеріялом треба було вести діло. Хори лекшої композиції випали краще і це нехай буде заввагою на будуче. Велика саля Ремісничої Палати була виповнена й цим приявні засвідчили, що зацікавлення Товариством „Будучність“ зростає. Побажатиб лише, щоби більше зрозуміння найшла справа Т-ва „Будучність“ у нашої львівської інтелігенції, бож годі заперечити, що організація українських робітниць у великих містах є незвичайно великої національної ваги.

Учасник.

СПОРТ.

ДУЖАННЯ

У пятницю хід дужань у Спортовому цирку при вул. Пелчинській у Львові був такий: Грузин Кварірані не розіграв боротьби з Пошофом. Стріча Громова з Будрусом покінчилася побідою сибіряка в 17 хв. Німець Келер в 19 хв. поборов Валюшевського. Боротьба Урбаха зі Штекером, що тревала 21 хв., покінчилася без висліду. Білевич у 22 хв. поборов Щербінського.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

К. С. Продан, референт при міністерстві Рільництва провінції Манітоби (Канада): **„ПОДОРОЖ ДО ЕВРОПИ“**. Накладом „Т-ва Опіки над українськими переселенцями ім. Св. Рафаїла“. Вінніпег, Канада 1933.

Проф. О. Мицюк: УКРАЇНСЬКІ ХЛОПОМАНИ. Чернівці 1933. Накладом автора. Стор. 80. Форм. 8°.

ЖУРНАЛИ.

ВІСТНИК, місячник літератури, мистацтва, науки й громадського життя. Рік І. ч. 5. Львів, травень 1933. — Зміст: Е. Маланюк: На Ельбі; Н. Лівицька-Холодна: За вогнем шкарлату; На чужині; У. Самчук: Віднайдений рай; Ір. Фінк: Гірська виправа; А. Моруа: Ірина; Ю. Липа: Розмова з порожнечею; Ст. Смаль-Стоцький: Немолів; І. Федорович-Малицька: Бієнале 1932 (лист. вистава у Венеції); А. Тербюн: Вага насміху; В. Стерницький: Проблема молоді в Німеччині; А. Річинський: Боротьба душ у Достоєвського; Г.: Франко-російський союз; Дм. Донцов: Кінець російської революції; Е. Маланюк: Вистава совітської пластики у Варшаві; М. Л.: З пресового фільму; Бібліографія.

ДАЖБОГ, місячний журнал. Рік II. ч. 4. Львів, квітень 1933. Зміст: Е. Маланюк: Поезії; Н. Бажанський: І мої тато вмруть; Г. Фальке: Поет; Б. Кабарівський: Без вини; Райнер Марія Рільке: Поезія; Е. Ю. Пеленський: Евген Маланюк; Бібліографічні замітки; Нові книжки.

УТГІ, журнал шкільного листування Українського Технічно-Господарського Інституту позаочного навчання при УГА. ч. 14. Подебради, квітень 1933.

КРИТИКА, щомісячник літератури, науки, мистецтва, критики й громадського життя. Ч. 2. Рік II. Львів, травень 1933.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Неділя 30. квітня, год. 3.30 поп. „Фройляйн Доктор“.

Неділя, 30. квітня год. 7.30 веч. „Викрадена наречена“.

Понеділок, 1. травня год. 7.30 веч. „Фройляйн Доктор“ (вистава закуплена).

Театр Ріжнородностей.

Неділя, 30. квітня год. 3.30 попол. „Золота тіточка“.

Неділя, 30. квітня год. 7.30 веч. „Шукаємо здібного вломника“.

Понеділок, 1. травня год. 7.30 веч. „Шукаємо талановитого вломника“.

Вівторок, 2. травня год. 7.30 веч. „Шукаємо талановитого вломника“.

Цирк Станевських, площа Бема, початок вистави в год. 8.15.

Спортовий Цирк, вул. Пелчинська (біля Тенісового Т-ва) виступи міжнародніх змагунів-атлетів. Початок год. 8.15 веч.

Кіна.

АДРІЯ: „В тайгах Сибірі“.
АПОЛЬО: „Пошлюбна подорож у трійку“ (Бриг. Гельм).
АТЛЯНТИК: „Під Твою оборону“.
КАСІНО: „Куртизана“ (Грета Гарбо).
КОЛІСЕЙ: „Ескадра засуджених“ і ревія „Темперамент на 100 проц.“.
КОПЕРНИК: „Доновен“ (Джекі Купер, Борис Карлов).
МАРУСЕНЬКА: „Доновен“ (Джекі Купер, Борис Карлов).
МІРАЖ: „Пат і Патахон“, „Парадна компанія“.
ПАЛЯС: „Іх Ексцеленція субект“.
ПАН: „Бічна вулиця“ та ревія.
ПАСАЖ: „Люди без совісти“ і „Буря над Азією“.
ОАЗА: Нечинне.
СТИЛЕВЕ: „Наші невинні наречені“, ревія: „Щось для кожного“ (виступ ревієвої трупи „Аркадія“ Ант. Качоровського). Початок ревії в 4., 6.30 і 9. год.
ХИМЕРА: „Аріяна“ (Ел. Бергнер).
УТІХА: „Кіноманік“ (Гар. Льойд) і ревія.

Закордонне радіо.

Неділя, 30. квітня 1933.

Братислава (279,3) 17.45 Концерт. **Мілянто** (331,4) 21.00 Опера; **Ляйпціг** (389,6) 14.30 Фортепян; **Білгород** (429,7) 15.00, 18.55 Нар. пісні, **Стокгольм** (435,4) 21.30 Весняні пісні, **Лянгенберг** (472,4) 20.10 „Нічліг у Гранаді“ ром. опера, **Прага** (488,6) Легка музика, **Мінхен** (532,9) 20.20 „Бокачо“ оп. Суппе, **Будапешт** (550,5) 16.30 Віольончеля, **Харків** (937,5) 8.30 Музика для села, 9.00 Оп. музика, 10.30 Муз. звдишія, 13.15 Солісти, 15.10, 18.00, 19.30 Концерт; **Кенігсвустергавзен** (1634,9) 20.00 „Марта“ оп. Фльотова.

Понеділок, 1. травня 1933.

Братислава (279,3) 17.30 Концерт, 18.15 Симфон. концерт Моцарта; **Мілянто** (331,4) 21.00 Концерт; **Букарешт** (394,2) 20.45 Два фортепяни; **Білгород** (429,7) 20.00 Опера; **Рим** (441,2) 20.15 Дуети на сопран і те- (857,1) 5.00—15.00 1. травень, 15.00, 16.00, Військ. музика; **Відень** (518,1) 12.50, 14.40, 19.25 Концерт, 16.50 Хор, 21.40 „Сумерк богів“ оп. Вагнера; **Будапешт** (550,5) 17.00 Музика, спів, 19.45 Мадярська музика; **Харків** (937,5) Спільна програма всіх большовицьких станц., трансм. з Ленинграду (857,1 5.00—15.00 1. травень, 15.00, 16.00, 17.05, 18.00 і 22.30 Концерти; **Давентрі** (1554,4) 22.15 „Кавалір срібної рож.“ оп. Р. Штравса; **Париж** (1724,1) 20.00 „Африканка“ оп. Маєрбера.

Львівське радіо.

Неділя, 30. квітня 1933.

9.30 Обговорення познанського ярмарку, 11.05 Місійна акція, 11.20, 16.25 Грамофон, 12.15 Симф. поранок, 14.20, 15.05,15.40 Сальонова орхестра, 14.40 Годівля риб, 15.20 Пісні, 16.00 Програма для молоді, 16.45 Балачка з молодими та старшими, 17.00 Солісти (музика, спів), 18.00 Легка музика, 19.00 Всячина, Грамофон, 19.20 Дебата в польських справах в англ. палаті громад 13. IV. (репортаж), 20.00 Концерт (орхестра, спів), Спортові вістки, 22.00 Весела звдиція, 23.00 Танк. музика.

Понеділок, 1. травня 1933.

12.10, 15.35 Грамофон, 16.00 Листи, програми; 16.25 Лекція фр. мови; 16.40 Відчит: Торг. трактати, 17.00 Фортепян; 18.00 Для матуристів: фізика; 18.25 Легка музика; 19.00 15 хвилин у випозичальні книжок; 20.00 Трансм. з Варшави: „Герої“ оперетка О. Штравса, Спортові вістки; 21.45 Три знаки запиту; 22.00, 23.00 Танк. музика.

БІРЖА.

ЗБІЖЕ.

За 100 кг. льоко ст. над. парітас 200 км. Ціни ринк.	золотих	
	від	до
Пшениця двірська	34·75	35·25
Пшениця збірна	32·25	32·75
Жито одноціле	16·75	17·—
Жито збірне	15·75	16·25
Ячмінь двір. одноцілий	13·75	14·25
Ячмінь на мливо	11·75	12·—
Овес галицький	13·75	14·25
Овес замоклий	10·25	10·75
Кукурудза краєва	15·50	16·00
Бараболя промисл.	2·50	3·—
Фасоля біла	17·—	20·—
Фасоля колірова	14·—	15·—
Фасоля краса (з мішк.)	17·—	18·—
Горох пів-Вікторія	22.—	24·—
Горох полевий	14·—	16·—
Бобик	9·50	10·00
Вика чорна	9·00	9·50
Вика сіра	8·50	8·—
Сіно солодке прасов.	6·50	7·50
Солома прасована	4·50	5·—
Гречка	16·00	16·50
Льон	38·—	40·—
Лубін синій	8·00	8·25
Ріпак озимий	40·—	42·—
Висівки житні	6·25	6·40
Висівки пшеничні	6·50	6·75
Пшоно	31·—	33·—
Просо краєве	19·—	20·—
Макухи льняні	17·—	18·—
Конюшина черв. за	75·—	80·—
Мак синій	180·—	190·—
Мак сивий	160·—	170·—
100 кг. льоко Львів	**від**	**до**
Пшениця двірська	36·25	39·75
Пшениця збірна	33·25	33·75
Жито одноціле	18·—	18·50
Жито збірне	17·25	17·75
Ячмінь на мливо	13·25	13·75
Овес збірний	11·5	12·00
Мука пшен. люксусова	63·00	63·50
Мука пшен 65 проц.	46·—	47·—
Мука житня тип уряд.	33·50	34·00
Висівки житні	6.25	6·75
Висівки пшеничні	8·00	8·50
Крупи ячмінні грубші	24·—	26·—
Пшоно ч. 1	38·—	40·—
Пенцак ч. 10	28·—	30·—
Сіно солодке кр. пр.	7·50	8·5

ГРОШІ.

На львівській неофіціяльній біржі була в суботу знижкова тенденция. Банк Польський платив за долара по 7.55 зол. У приватних оборотах можна було продати долярові банкноти по 7.98 зол.

За англійський фунт Банк Польський платив по 30.25.

Банк Польський у Варшаві платив у суботу за доляра 7.85 зол. Золотий доляр підскочив до 9.31 зол. Кажуть, що в найближчих годинах треба сподіватися дальшої знижки долара. Знижку викликали вістки з Парижа та Ціріху. В тамошніх банках під впливом вісток про ухвалення инфляційного закону в Зл. Державах здогадуються, що знижка доляра не вдержиться в межах 10 проц.

Бельгія 124.60, 124.91, 124.29; Данціг 174.55, 174.98, 174.12; Голяндія 358.65, 359.55, 357.75; Париж 35.09, 35.18, 35.00; Прага 26.54, 26.60, 26.48; Швайцарія 172.30, 172.73, 171.87; Берлін 205 і пів.

Акції.

Банк Польський 75.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 27., 28. і 29. IV.: масло 2.80, 29. IV.: молоко 0.17, сметана 0.70, яйця 2.60.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

На „Рідну Школу“ зложила „КОМЕТА“ квоту 151 зол. 20 сот. як умовлений відсоток від закупів української клієнтелі. Дякуючи за цей даток поручає цю фірму якнайгарячіше Шановному Громадянству **Головна Управа „Рідної Школи“.**

Позір Перемищина! Дня 9-го травня ц. р. в год. 10 передпол. в салі Читальні „Просвіти“ **в Перемишлі відбудеться анкета** в справах організації „Гуртків Молоді“ при Кружках „Сільського Господаря“ в повіті та основання „Пасічничої Секції“ при Філії „С. Г.“ в Перемишлі.

З „Народньої Гостинниці“. Замовлення кімнат на день 6. травня ц. р. приймає готель „Народньої Гостинниці“ лише за присланою готівкою 10.— зол. як гарантію приїзду. **Управа.** 1847 1-1

З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів. Ринок 10. Видає Видавнича Спілка „Діло“. За редакцію відповідає Олександер Костик.